

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 9922-11-24 מדינת ישראל נ' ח'לאילה

תיק חיצוני : 496341/2024

לפני כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

מבקשים מדינת ישראל

נגד

משיבים מוחמד ח'לאילה

החלטה

1. לפני בקשת המבקש לעיון חוזר בתנאי מעצרו, כפי שנקבעו ביום 24.10.25.
2. כנגד המבקש הוגש כתב האישום במסגרת פל"א 9920-11-24, המייחס לו ביצוע עבירות מיום 21.11.24 של נהיגה בזמן פסילת בית משפט בתיק 11781-05-21 למשך 14 חודשים מיום 1.10.24, מבלי שהפקיד רישיון נהיגה, וללא תעודת ביטוח תקפה על השימוש ברכב. ביום 24.3.25 הודה המבקש במיוחס לו ונשלח לקבלת תסקיר לעונש.
3. המבקש נעצר ביום 21.11.24. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים כנגדו במסגרת תיק זה. ביום 26.11.24, לאחר קבלת חוות דעת חיובית מהיחידה לאיזוק אלקטרוני, הועבר המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני בביתו, תחת פיקוחם של שלושה מפקחים, שני הוריו ודודתו.
4. ביום 22.1.24, ולאחר שהופקע עונשו למאסר בעבודות שירות מתיק קודם, התייצב המבקש לריצוי יתרת ימי מאסרו (93 ימים) מאחורי סורג ובריח. עם סיומו של מאסרו, שב ונעצר במסגרת פיקוח אלקטרוני בתיק.
5. בהסכמת הצדדים, ביום 6.7.25, בוטל מעצרו של המבקש באיזוק האלקטרוני והוא שוחרר למעצר בית מלא בביתו, תוך שנפתחו לו חלונות לצורך יציאה לעבודה בין השעות 04:30 בבוקר עד 12:30 בצהריים, בפיקוח מפקחים שאושרו. כמו כן, הוטל עליו צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים.
6. ביום 24.10.25 בוטל מעצר הבית המלא והוא צומצם למעצר בית לילי, החל מהשעה 21.00 ועד השעה 04.30, בפיקוחם של המפקחים שאושרו, זאת לבקשת המבקש ומן הנימוקים המפורטים בהחלטה שם.
7. בבקשתו דן, מבקש המבקש להורות על ביטול זמני של מעצר הבית הלילי מיום 27.5.26 ועד ליום 31.5.26, בתקופת חג אל אדחא, וזאת לצורך נסיעה משפחתית לאילת. המבקש טען כי מאז מעצרו חלף זמן, בו קיים את כלל תנאי השחרור והנו משתף פעולה עם שירות המבחן, נתון בפיקוחו והשתלב בטיפול אצל שירות המבחן בתחום התעבורה, אשר מפיק ממנו תועלת. לטענתו, התיק העיקרי נדחה מספר פעמים, לבקשת שירות המבחן, לצורך המשך טיפול.

8. ביום 26.5.26 התקיים דיון בבקשה בנוכחות ב"כ הצדדים והמבקש בליווי אשתו, ונשמעו טענותיהם.

9. ב"כ המבקש חזר על הבקשה וטען כי הדחיות בתיק העיקרי הן לבקשת שירות המבחן, כאשר המבקש משתף פעולה עם שירות המבחן ומתייצב כל יום רביעי אצל קצינת המבחן למתן בדיקות שתן, אשר תוצאותיהן שליליות. לטענתו, המבקש נתון בתהליך שיקום רציני וחבל לקטוע אותו עקב הטיול המשפחתי, כאשר סבור כי הטיול, אליו יוצא יחד עם אשתו, יתרום לשיקומו.

10. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי אמנם חלף זמן ניכר מיום מעצרו של המבקש במעצר בית לילי, אך מדובר בבקשה חריגה של נסיעה למקום בילוי, מבלי שניתן יהיה לפקח או למנוע את נהיגתו של המבקש ברכב. ב"כ המשיבה סבורה כי בעת חופשה, נהיגה עלולה להיות מפתה וייתכן ותגרום למעידת המבקש בכך שיעלה על ההגה. לטענת ב"כ המשיבה, המבקש נפסל בנוכחותו למשך 14 חודשים, בגין הרשעה בשני תיקים שצורפו יחדיו, בעבירות של נהיגה תחת השפעת חומרים משכרים, דבר אשר לא מנע ממנו לעלות על רכב ולנהוג, לאחר פחות מחודשיים ממועד מתן גזר הדין, ועל כן, לטענתה, המסוכנות העולה ממנו זועקת לשמיים. ב"כ המשיבה טענה כי היא מכבדת וערה לתהליך שעובר המבקש, אך סבורה, כי פתיחת החלונות תגרום למבקש להפר את התנאים החלים עליו ולנהג תחת פסילה.

דיון והכרעה:

11. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון לפניי, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל, כך שמעצר הבית הלילי יבוטל באופן זמני מיום 27.5.26 ועד ליום 31.5.26, לצורך נסיעה משפחתית לאילת.

12. במקרה שלפניי, המבקש נהג ברכבו כשהוא נתון בפסילה ובשעה שריצה עונש מאסר בעבודות שירות ואף הפר תנאים שנקבעו על ידי בית משפט. מדובר במבקש שרמת מסוכנותו גבוהה מאוד, כך כבר קבעתי בהחלטותיי הקודמות, לרבות החלטתי מיום 28.5.25: "זאת ועוד, אדם אשר לכאורה נוהג ביודעו כי הוא פסול לנהיגה ובשעה שמרצה עונש מאסר בעבודות שירות ואף מפר תנאים שנקבעו על ידי בית משפט, מעיד על עצמו כמי שאין לו מורא מהחוק החל עליו וכי מסוכנותו גבוהה ובהתנהלותו זו הביא על עצמו את ההשלכות לאפשרות הפסקת עבודות השירות. המבקש קיבל הזדמנות שיקומית על פי בקשתו בעונש עבודות השירות שניתן לו ולמעשה הוא "קיבל הטבה שאינה קנויה לו, כל שנדרש ממנו הוא עמידה בשני כללי יסוד של "עשה" ו- "אל תעשה" - עשה את העבודות לפי כללי העבודה, ואל תעשה עבירות." (עפ"ת (מחוזי חי') 48605-09-24 היתם פרחאת נ' מדינת ישראל (נבו 2024.11.20)) אך המבקש הפר כללים אלה והמשיך לסכן את הציבור תוך שלקח את הסיכון שהטבת המאסר בעבודות שירות תישלל ממנו לאחר שהראה כי אינו ראוי לה".

13. עם זאת, עוד בהחלטתי מיום 24.10.25, אשר ניתנה לפני 7 חודשים, קבעתי כי במקרה זה: "סבורני כי ניתן לאזן את רמת האמון שניתן לתת במבקש בשלב זה, בהעברתו למעצר בית לילי, בפיקוח המפקחים שאושרו. לקחתי בחשבון כי מדובר במי ששינה דרכיו ומשתף פעולה הן עם רשויות החוק והן עם גורמי הטיפול והסיוע, אולם מנגד, את עברו, חומרת עברותיו, העובדה כי הודה בביצועו ועונש המאסר המותנה המרחף מעל ראשו."

14. במקרה זה, חלפו 7 חודשים מאז מעצרו במעצר בית לילי, שהינם בגדר זמן ניכר, כאשר מאז שוחרר המבקש למעצר בית, לא נטען כי המבקש הפר את תנאי המעצר שנקבעו והשתנו נסיבותיו האישיות. מזה כ- 10 חודשים, המבקש יוצא לעבודה מבלי שנטען כי חלה הפרה כלשהי, הוא התחתן ומצפה לילד. כמו כן, המבקש הודה בעובדות כתב האישום בתיק העיקרי, כהווייתו, והוא ממתין לקבל תסקיר משלים לעונש משירות המבחן וגזירת דינו, כאשר הדיון קבוע לעוד כחודשיים.

15. המבקש נמצא בהשגחת שירות המבחן תקופה ארוכה ובלתי מבוטלת, וניכר כי הוא עומד בדרישות שירות המבחן ומשתף פעולה באופן מלא, כך שמסוכנותו של המבקש אמנם לא

נעלמה, אך פחתה באופן ניכר. עוד בתסקירו מיום 17.6.25, שירות המבחן התרשם כי חלה הפחתה בסכנה להישנות עבירות דומות אצל המבקש וכי קיים אצלו סיכוי גבוה לשיקום.

16. כמו כן, רק לאחרונה, ביום 23.4.26, הוגש תסקיר נוסף מאת שירות המבחן, ממנו עולה כי המבקש עד כה שיתף פעולה באופן מלא עם היחידה להתמכרויות בה שולב ועם שירות המבחן וכי מפיק את הלקחים המתבקשים מהשלכות מעשיו. כן צויין, כי בדיקות השתן שביצע העידו על ניקיון מכל חומר פסיכואקטיבי וכי במהלך תקופת הדחייה, לא נפתחו למבקש תיקים פלילים ותעבורתיים חדשים. בסופו של יום, שירות המבחן ביקש דחייה נוספת למשך חודשיים, על מנת להביא את החלטת ועדת האבחון ביחידה להתמכרויות בעניינו ולבחון את המשך התקדמותו של המבקש בהתאם להמלצותיה. בנסיבות אלה, אכן מדובר בדחיה טכנית נוספת של סיום ההליכים כנגדו, שאינה תלויה במבקש.

17. זאת ועוד, אשתו של המבקש העידה בפני והתרשמתי מעדותה הכנה, כי בכוונתה לנהוג ברכב כל הדרך לאילת וכי הבינה והפנימה את משמעות נטל הנסיעה על כתפיה, מבלי שהמבקש מורשה להחליף אותה בנהיגה בכל שלב שהוא.

18. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי במקרה שלפני מתקיים חשש כי יציאתו של המבקש לנופש בארץ, תסקל את ההליך המשפטי כנגדו. ראו לעניין זה פסק דינו של בית המשפט המחוזי, עמ"ת (מחוזי חיפה) 78073-05-25 עואד נ' מדינת ישראל ועמ"ת (מחוזי חיפה) 76594-05-25 סעדי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 3.6.25 (לא פורסם), שם בוטל צו איסור היציאה מן הארץ לגבי כל אחד מהעוררים, לצורך שהייה זמנית בחופשה בחו"ל. נקבע כי: "כפי שכבר נפסק לא אחת, הזכות לחופשה תנועה על דרך של יציאה מן הארץ היא חלק מהותי מן הזכות הבסיסית לחירות שאף זכתה להגנה חוקתית מפורשת. באופן פרטני יותר, נקבע כי המבחן המקובל לאיזון בין זכותו של נאשם לחירות התנועה לבין האינטרס בקיום ההליך בעניינו הוא המבחן של אפשרות סבירה, דהיינו קיומו של יסוד סביר לחשש כי יציאתו מן הארץ תסקל את ההליך המשפטי כנגדו (ראו בין היתר בש"פ 5474/14 מדינת ישראל נ' אוחנה). המבחן האמור אף עולה מסעיף 48(ב) לחוק המעצרים שלפיו מתן צו עיכוב יציאה מן הארץ אפשרי כאשר קיימת אפשרות סבירה שהמשוחרר לא יתייזב לחקירה, לדיון במשפט או לנשיאת עונשו. כפי שנפסק לא אחת, על בית המשפט לשקול בין היתר את חומרתו ונסיבות ביצוען של העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, את השלב בו עומד ההליך הפלילי, את חומרת העונש הצפוי ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם. עוד הודגש כי כל מקרה נבחן לפי נסיבותיו (בש"פ 1037/12 פלוני נ' מדינת ישראל). שיקול נוסף שיש לשקול אותו בבוא בית המשפט להכריע בבקשה כגון הבקשה שהגיש כל אחד מהעוררים, היא שאלת הנראות. כלומר, כיצד תיראה ההחלטה לאפשר למשיב לצאת מן הארץ בעוד מתנהל נגדו הליך משפטי פלילי.."

19. מן האמור, קל וחומר בבקשה שלפני, סבורני כי ניתן לאזן בין זכותו של המבקש ליציאה לנופש בתוך תחומי הארץ, לבין האינטרס בקיום ההליך בעניינו. ועל כן, מצאתי כי ניתן להורות על ביטול זמני של מעצר הבית לצורך נסיעת המבקש לאילת, זאת לאחר ששקלתי את נסיבותיו האישיות, תהליך השיקום שמצוי בעיצומו, השינוי בדרכיו ושיתוף הפעולה עם רשויות החוק וגורמי הטיפול, ומנגד את נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות למבקש, העובדה כי הודה בביצוען, השלב בו עומד ההליך הפלילי, עונש המאסר המותנה המרוחק מעל ראשו וחומרת העונש הצפוי.

20. לאור זאת, אני מורה על ביטול מעצר הבית הלילי באופן זמני ובין התאריכים 27.5.26 עד 31.5.26, לצורך נסיעה משפחתית לאילת.

ההחלטה ניתנה בנוכחות ב"כ המשיבה, אשר הודיע כי אין בכוונת המשיבה להגיש ערר על ההחלטה.